

(Priloga Vrtnu.)

Št. 7.

Ljubljana, dné 1. julija 1901.

IX. tečaj.

Srce.

Vsa narava že miruje,
Spanec je objel ljudi;
Le studenec sred vasice
Vedno venomer šumi.

Vrelec tak srce je naše,
Ki po noči ne zaspí;
A kadar pa bo zaspalo —
Se na veke umíri.

Boleslav.

Junak.

Bahal se pogumno
Nacek je sosedov,
Da nekoč je videl
Množico medvedov.

Plašni smo vprašali:
„Kakšni pa so bili!“
In v odgovor modro
To-le smo dobili:

„Nisem dobro videl,
Ker so se me bali,
Kosmatinci vsi so
Pred menoj zbežali.“

Mirko.

